

Aztán elbújt az élet,
de kurvára van még nála kő.
Hóval bélelt. Drága.
Nekem nővő.

Kioldódik a gyerekkor enyve,
nem tart semmi egybe.

A porrá tört sötétet
kavarom a tejbe.
Mindig ide jutok.
A feketéhez és a fehérhez.
A pandavágyó léthez,
a csak felfeléhe.

Nem író, aki titkokat nevez meg.
Nem író, aki nem vet meg.

Néha a különlegest kergeted,
néha ő kerget tégedet.

Zsenik vannak a zsebemben:
ma gyerekzsúrra megyek.
Ma én kergetek.

Nádasdy Ádám

Hiába befolyásolom

A fenébe is, minek kell kivárni,
hogy valahogy dűlőre jussanak:
intézzék el csak egymás közt a dolgot.
Én várok. Nekem van időm.

Az más kérdés, hogy ezeknek van-e
köze a vágyaimhoz, hogy dobog
vagy nem dobog a szív emelt ütemben
az eredmények hallatán.

Én ezt hiába befolyásolom,
bár összeszorítom mindenemet.
Ha lány és érett, az ölembe hull,
az csak merő egybeesés.

Ne tudják meg: én lánggal lobogok,
állat vagyok, bársony ragadozó.
Sokszor nem könnyű a prédát kivárni,
ha közel a tőrészatár.

Ha folyton szereted

Mit tudsz te róla, ha folyton szereted?
A közelség még nem tesz vőlegénnyé.
Ha fogod a kezét, honnan tudod,
hogymilyen az, ha ő fog kézen? Ő!

A szemed csukva, jó mélyen leszívod
a húségeskü édes gőzeit.
Teszed, igen, amit szerinted elvár.
De tükröt tartasz kettőtök közé.

Létezik egyenlőtlen kapcsolat,
feltétlen odaadás. Hősies.
És van, akit ez táplál; így akar
megboldogulni, sóvárgás helyett.

A tökéletest, ide

És mondhatjuk, hogy most van egy reménysugár
[talán gyakrabban hív? vagy kevésbé utál?],
mondjuk, hogy volt neki egy nagy sugallata,
az én képem jelent meg álmában, éjszaka,
rájött, hogy nélkülem nem juthat semmire,
hogymott van a végcél-től egy-két centire?
Ezt tudtuk eddig is, hogy én fontos vagyok,
se időben, se térben nem hagyok hézagot,
tudtuk, ha félrementünk, ha nem telefonáltunk,
ha otthon sisteregtünk, vagy dolgozni jártunk,
néhány barát között néztünk a semmibe,
és közben vártuk a tökéletest, ide,
a hibátlant, a fönt, fönt parázsló ékkövet –

Én lennék ez az ékkő?... Van indok rengeteg,
mindenki tábornok, ha van hozzá sereg,
mindenki védőgát, végcél és telefonszám,

mondjuk, én tényszerűen a karomba fonnám,
és elcsitulnék így, valamilyen lakásban,
parázsló éjszaka, egy kis reménysugárban.

